Začal sochařský festival. Městská teplárna je tradičním partnerem Umění ve městě

Letní České Budějovice si bez sochařského festivalu Umění ve městě už lze sotva představit, osmnáctý ročník začal 5. června a potrvá do 30. září. Letošní téma „Reconnect“ nebo také „znovunapojení“ se inspirovalo 760. výročím založení královského města České Budějovice a širší potřebou se vracet k historii, kultuře a přírodě.

Městská teplárna, která je tradičním partnerem této významné kulturní akce, letos doprovází instalaci kovové sochy Industry Standard od slovinského tvůrce Arijele Štrukelje žijícího a tvořícího v Rakousku.

„Téma letošního festivalu je nám blízké. Městská energetika zajišťuje dvě ze základních lidských potřeb moderní doby, kterými jsou teplo a elektřina. Českobudějovická teplárna navíc prochází největší proměnou ve své historii, kdy postupně nahrazuje spalování uhlí bezemisními a lokálními obnovitelnými zdroji. Vedle již plně funkčního horkovodního napáječe z Temelína a nově zprovozněného kotle na biomasu se připravuje výstavba ZEVO Vráto. Už do roku 2030 bude výroba energií v městské teplárně nejen čistá, ale zároveň dostupná a stabilní za udržitelné ceny,“ říká Tomáš Kollarczyk, místopředseda představenstva teplárny.

Socha slovinského tvůrce je umístěna na Sokolském ostrově, v rohu za lávkou. Pořadatelé ji popisují jako alegorii moderního světa, v němž neviditelné systémy utvářejí naše bytí.

„Voda a teplo, které dávají život, proudí nepozorovaně potrubím a určují náš každodenní život. Různorodé ohyby, záhyby a blokace v konstrukcích reflektují nepředvídatelnost životních cest a cyklický charakter existence,“ vysvětluje umělec, který v jihočeské metropoli vystavuje poprvé.

Podle Michala Trpáka, českobudějovického sochař a spoluzakladatele festivalu, v době, kdy technologický pokrok a globalizace často vedou k pocitu vykořenění a ztráty společenského či kulturního ukotvení, se proto festival zaměřuje na znovuobjevení ztracených vazeb.

Právě Arijel Štrukelj tak z obyčejného kovu, materiálu, obvykle sloužícího jen k praktickému využití, dělá umění, vybízející k úvaze nad potřebou opětovného spojení lidí a lidskosti.